

СРЕЩА С ЦАНА ДИМИТРОВА, СЪПРУГА НА АКАД. М. ДИМИТРОВ,
БЛИЗКА ПРИЯТЕЛКА НА ВЕСА ГЕНЕВА

С Веса Генева се запознах през 1931 година. ^(всичкият съм) Мишо тогава беше студент и аз дълго време не можех да го видя - пестеше си времето и беше много затворен. "Акара, че съм бивала много често у тях, той не е дошъл да ме заговори. По-късно, когато се опознахме повече, той стана по-общителен. След 9.IX.1944 г., като видя в наше лице хора с прогресивни, ~~свежи~~ ^{вълнуващи} разбирания, се сближихме повече. Потова време семейството живееше на "М. Дринов".

По-късно се преместиха на "Тракия", за да бъдат по-близо до нас - ние живеехме тогава на "Ленин" и "Гогол".

Честата смяна на квартири се налагаше по материални причини. Доходът на Р. Генов зависеше от плодородието на годината и от успеха на сделките му. Той работеше като експерт на частни фирми, а после - в Българска земеделска банка. Може би е имал пенсия като военен, поради съкращението.

Р. Генов помагаше на моя мъж, събираше от периодичния печат конкретни данни по предварително задание. Това беше за него един доход. Работата си изпълняваше с любов. И до днес пазя тетрадки, изписани от него.

Майката като че чувствуваше, че у Мишо има големи духовни заложи. Тя беше написала в една тетрадка подробна биография на сина си, която започваше от най-ранните му детски години. Аз настоявах да я запазят, но след нейната смърт тя изчезна. От нея знам, че Мишо бил много срамежлив и затворен. Но за това вина има и самата тя - беше прекалено страхлива и го лишаваше от всякакви външни контакти. И Мишо имаше много нежни чувства към нея. Като влезе ще я прегърне, ще я целуне, ако не е била добре ще я пита как се чувствува. Пишеше много стихове. Беше будна, културна жена, но лишаваше децата си от салати, например, защото много я беше страх от зарази.

През 1912 г. бях ученичка в Ловеч, когато Димови са дошли да живеят в този град. ~~Семейството ми ме пращаше в печатниците и в писарския много любява вкъщи и когато двори възможно е Димов да се занимава с фронтата от Ловеч и тя за себе си пише в Ловечта след смъртта ми~~

Чувала съм, че били съседи със Ст. ^{онсе} Димитров и той я е искал, но тя не се съгласила. Веса беше много непрактична. Правеше всички жертви за Мишо.